

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. M. V.**, bývajúceho v B., **2/ D. V.**, bývajúcej v B., **3/ M. V.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **M. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej A. k. K. a spol, s.r.o., so sídlom v B., H. č. X., **o zaplatenie 3 772,32 Eur s príslušenstvom**, vedenej na okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9 C 201/2010, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co 318/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 21. júla 2011, č.k. 9 C 201/2010-95, zamietol návrh, ktorým sa žalovaná domáhala, aby súd prerušil konanie z dôvodu, že na Najvyššom súde Slovenskej republiky prebieha konanie pod sp. zn. 3 Cdo 173/2010, od ktorého závisí existencia rozsahu uplatneného nároku v tomto konaní a v takom konaní bola daná aj ústavná sťažnosť. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že pokiaľ žalovaná podala ústavnú sťažnosť a zároveň dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, nie je to dôvodom na prerušenie konania pokiaľ existuje právoplatné rozhodnutie na plnenie, ktoré má žalovaná rešpektovať.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. novembra 2011, sp. zn. 13 Co 318/2011, rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná, ktorá žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V dovolaní

namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ktorá spočívala v tom, že odvolací súd porušil § 211 ods. 1 O.s.p. tým, že ju nevyzval na doplnenie chýbajúcich náležitostí jej odvolania (§ 205 ods. 1 O.s.p.), t.j. o náležitosť spočívajúcu v uvedení toho, v čom rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny. Žalovanej odvolanie túto náležitosť neobsahovalo a preto dôvodne očakávala, že súd si túto povinnosť splní. Keby bola súdom vyzvaná na doplnenie tejto náležitosti, bola by svoje odvolanie doplnila o uvedenie toho, v čom považuje postup súdu prvého stupňa za nesprávny.

Žalobcovia sa k dovolaniu žalovanej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípusnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád vymenovaných v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p.

Treba uviesť, že z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných vád ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto vád ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád. Žalovaný existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 okrem písm. f/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Dovolací súd sa preto zameril na dovolateľkou vytýkanú vadu konania odňatia možnosti konať pred súdom.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerat' do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol doručený rozsudok do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by oba nižšie súdy v prejedávanej veci v prípade žalovanej nerešpektovali niektoré z týchto práv. Dovolateľka v dovolaní namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď ju v zmysle § 211 ods. 1 O.s.p., nevyzval na odstránenie

vady odvolania spočívajúcej v uvedení toho, v čom považuje rozhodnutie alebo postup súdu prvého stupňa za nesprávny.

Podľa § 42 ods. 3 vety prvej O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 209 ods. 1 vety prvej O.s.p., súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/.

Podľa § 211 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná podala proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol jej návrh na prerušenie konania zamietnutý odvolanie, ktoré malo všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., ale tiež ustanovením § 205 ods. 1 O.s.p., pretože o.i. bolo z neho zjavné, že odvolateľka nepovažuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a preto ho žiada zmeniť a návrhu vyhovieť (por. ...“ odvolanie pre jeho nesprávnosť s návrhom, aby príslušný súd odvolaním napadnuté uznesenie zmenil a návrhu odporcu na prerušenie konania vyhovel.“). Ak potom odvolací súd preskúmal správnosť napadnutého rozhodnutia a posúdil, či súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, či existujú dôvody na prerušenie konania a či vec správne právne posúdil, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, nemožno prisvedčiť dovolateľke, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že ju odvolací súd nevyzval na doplnenie dôvodov odvolania, a to najmä za stavu, keď žalovaná ako jediný dôvod na prerušenie konania uviedla existenciu dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 3 Cdo 173/2010 (por. čl. 93), ktorý dôvod súd prvého stupňa náležite posúdil.

Pokiaľ preto v danom prípade odvolací súd nevyzval žalovanú na odstránenie väd odvolania (§ 211 ods. 1 O.s.p.), nemožno mu vytýkať, že dovolateľke odňal možnosť konať pred súdom.

Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 O.s.p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátanie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. septembra 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová